

Lovforslag nr. L 10. Fremsat den 8. oktober 2008 af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Effektivisering og smidiggørelse af adgangen til forretningsvisum og besøgsvisum)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 8. juli 2008, som ændret ved lov nr. 431 af 1. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 4-7 affattes således:

»Stk. 4. Beløbet, der er nævnt i stk. 2, forfalder til betaling, hvis udlændingen efter indrejsen

- 1) udvises efter kapitel 4,
- 2) indgiver ansøgning om asyl her i landet eller i et andet Schengenland, eller
- 3) indgiver ansøgning om opholdstilladelse på et andet grundlag, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Uanset stk. 4, nr. 3, forfalder beløbet, der er nævnt i stk. 2, ikke til betaling, hvis

- 1) udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2,
- 2) udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, på grundlag af en sådan familiemæssig tilknytning, der er nævnt i § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2,
- 3) udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, med henblik på at studere,
- 4) udlændingen ansøger om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4,
- 5) udlændingen er omfattet af § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 eller 6, og søger om opholdstilladelse på dette grundlag, eller
- 6) hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod.

Stk. 6. Stk. 5 finder ikke anvendelse, hvis der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ansøgningen er at undgå, at beløbet, der er nævnt i stk. 2, forfalder til betaling, eller der er bestemte grunde til at antage, at det afgø-

rende formål med ansøgningen er at forlænge opholdet her i landet, og det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse.

Stk. 7. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler for, hvordan økonomisk sikkerhed efter stk. 2 skal stilles, og for betaling af beløb, der er forfaldet til betaling efter stk. 3 og 4. Det i stk. 2 angivne beløb er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

2. § 4 c affattes således:

»§ 4 c. En udlænding kan ikke få visum efter § 4, stk. 1, i 5 år, hvis udlændingen efter indrejsen uden fornøden tilladelse opholder sig i Danmark eller i et andet Schengenland ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum. Perioden udgør 3 år, hvis opholdet varer op til en måned ud over det angivne tidsrum.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis udlændingen godtgør, at overskridelsen af det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum, skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges udlændingen til last, eller hvis der foreligger ganske særlige grunde.

Stk. 3. En udlænding kan ikke få visum efter § 4, stk. 1, i 5 år, hvis udlændingen efter indrejsen

- 1) udvises efter kapitel 4,
- 2) indgiver ansøgning om asyl her i landet eller i et andet Schengenland, jf. dog stk. 6, eller
- 3) indgiver ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag, jf. dog stk. 4.